

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2025-257

11.3.2025

Eika Forsikring AS

Bygning - innbo (kombinert)

Tap av eiendeler etter brann – forsikringsplikt for klagers eiendeler iht. avtale?

Klager fremmet krav til foretaket om erstatning for nærmere angitte eiendeler etter en brann og anførte at eiendelene var forsikret gjennom sikredes forsikring i foretaket. Klager mente at sikrede iht. avtale hadde forsikret hans eiendeler. Han hevdet derfor at han var berettiget til erstatning for de eiendelene han eide og som sto i bygget ved brannen. Foretaket avviste kravet og viste til at sikrede benektet at det var avtalt at klagers eiendeler skulle omfattes av forsikringen. Foretaket mente at klager ikke hadde sannsynliggjort at avtale om forsikringsplikt var inngått, og at klagers eiendeler derfor ikke kunne kreves dekket under forsikringen til sikrede. Nemnda kom til at klager ikke hadde krav på erstatning under sikredes forsikring, og viste til at det ikke var sannsynliggjort noen avtale om forsikringsplikt.

Saksfremstilling

Saken gjelder krav fra klager om dekning under sikredes brannforsikring.

Sikredes forsikring gjelder ifølge vilkårenes pkt. 1 for følgende personer:

1.1 den som er nevnt i forsikringsbeviset (forsikringstaker).

1.2 innehaver av panterett i løsøre eller varer, men bare hvis panthaveren har mottatt forsikringsattest fra forsikringsforetaket, jfr. FAL § 7-1, 3. ledd som er fraveket.

1.3 annen panthaver eller eier av ting enn de som er omtalt i punktene 1.1 og 1.2, men bare hvis forsikringstakeren har forsikringsplikt i henhold til lov eller avtale.

1.4 ny eier ved eierskifte, men bare inntil den nye eier har tegnet forsikring, og ikke lenger enn 14 dager etter eierskiftet.

Klager fremmet krav til foretaket om erstatning for nærmere angitte eiendeler etter en brann og anførte at eiendelene var forsikret gjennom sikredes forsikring i foretaket.

Det er opplyst at sikrede selv krevde erstatning for tingskade og avbruddstap. Klager fremsatt krav om erstatning med kr 1 431 780 for eiendeler i motorsykkelverksted og kr 438 655 for eiendeler i blikkenslagerverksted.

Klager opplyste i e-post av 29.6.23 til foretaket at:

"[f]orsikringen for "Bedrift – Motorsykkelforhandler" og "Håndverker – Blikkenslager" ble tegnet for at (klagers) eiendeler som ble benyttet i (forsikringstaker) sin virksomhet skulle være forsikret hvorpå (klager) ikke selv forsikret eiendelene. Dette var en klar forutsetning for at (forsikringstaker) skulle disponerer eiendelene og sågar selge varer fra varelageret som var eid av (klager). (forsikringstaker) hadde derfor forsikringsplikt ihht avtale med (klager), jfr. ovennevnte pkt. 1.3". Klager gjorde gjeldende at "(klager) (var) berettiget til erstatning for de eiendeler som han eide og som sto i bygget ved brannen".

Klager ba også om oversendelse av all korrespondanse knyttet til erstatningsoppgjøret for oppgitte eiendeler.

Foretaket svarte 5.7.23:

Vår kunde i saken er (sikrede). Erstatning i saken vil bli gjort til (sikrede). Uten at det fremlegges fullmakt fra (sikrede) kan vi ikke implisere andre i skadeoppgjøret.

Sikredes advokat uttalte i brev av 7.11.23 til klagers advokat:

For ordens skyld gjentas at (sikrede) ikke hadde noe ansvar for å forsikre (klagers) utstyr, og heller ikke noen form for omsorgsforpliktelse for hans eiendeler. Videre bemerkes at (sikrede) ikke har den samme oppfatning som (klager) av hva som befant seg i eiendommen da den brant.

Klager skrev til foretaket at det etter en samtale med sikredes advokat måtte legges til grunn at det var samtykket til at klager kunne fremme krav og få innsyn i skadesaken som omfattet erstatning for tapt driftsløsøre, jf. e-post av 17.11.23. Klager ba om å få opplyst om det var utbetalt erstatning for tapt driftsløsøre. Videre ba klager om at foretaket tok stilling til om klager, jf. innsendte lister, var berettiget til erstatningsutbetaling i tilknytning til forsikringene.

Foretaket svarte i e-post av 25.1.24:

(...)

For at (klagers) eiendeler skal være omfattet av forsikringen, må forsikringstakeren iht forsikringsavtalen ha forsikringsplikt iht lov eller avtale, se punkt 1.3 i forsikringsvilkårene.

(forsikringstaker) har skrevet at selskapet ikke hadde noe ansvar for å forsikre (klagers) utstyr, og heller ikke noen form for omsorgsforpliktelse for hans eiendeler. Det er ikke fremlagt noen skriftlig avtale om forsikringsplikt.

Forsikringstakeren har ikke forsikringsplikt etter lov. På den bakgrunn er det ikke er godtgjort at (klagers) eiendeler er omfattet av forsikringene. Eika vil derfor ikke ta stilling til kravet som er fremmet av (klager).

Saken ble brakt inn for Finansklagenemnda 16.7.24.

Klager krever dekning for skade på driftsløsøre knyttet til motorsykel- og blikkenslagerverkstedet under sikredes forsikringsavtale og anfører at han er omfattet av forsikringen etter pkt. 1.3.

Saksbehandler bekreftet ved tegning i 2019 at sikrede måtte avklare forsikringssummene og eiendelenes verdi med klager før forsikringene ble tegnet. Forsikringssummene ble fastsatt i samråd med klager. Dette tilsier at det var en avtale om at sikrede skulle forsikre klagers eiendeler.

I Messenger-korrespondansen har sikrede bekreftet at klagers eiendeler er forsikret gjennom sikredes forsikring. Sikrede hadde på tegningstidspunktet ikke annet driftsløsøre knyttet til verkstedene enn det som var eid av klager. Det var derfor ingen grunn til å tegne forsikringene uten at det var en avtale om at klagers eiendeler skulle forsikres. Årsregnskapene viser at sikrede ikke hadde noen eiendeler knyttet til motorsykel- og blikkenslagerverkstedene ved forsikringstegningen. Forsikringene ble tegnet for eiendeler som sikrede disponerte, men som tilhørte klager.

Sikrede har også forpliktet seg til å tegne forsikring for mekanisk verksted, inkludert en CNC-maskin som ble forsikret til tross for at maskinen tilhørte tredjemann L. Ifølge uttalelsen til L har sikrede bekreftet at maskinen er forsikret gjennom sikredes forsikringsavtale, og på samme måte har sikrede iht. avtale forsikret klagers eiendeler.

Forsikringsforetaket avviser ansvar. Det er ikke fremlagt noen skriftlig dokumentasjon som viser at en avtale om forsikringsplikt er inngått. Sikrede opplyser at klager selv hadde ansvar for å forsikre egne eiendeler.

Bankens representant som formidlet forsikringsdekningen kan bekrefte at sikrede konfererte med klager om forsikringssummer, men hun ga ingen informasjon om at forsikringen skulle omfatte

klagers eiendeler, eller at forsikringsplikt var avtalt.

Messenger-korrespondansen mellom partene bekrefter ikke at klagers eiendeler skulle forsikres av sikrede. Det er ikke kjent om sikrede hadde eiendeler på tidspunktet for tegningen, og det er usikkert hvorfor forsikringen ble tegnet. Klager har erkjent at sikrede etter tegning ervervet løsøre. Foretaket legger til grunn at sikrede hadde behov for forsikring av eiendeler i blikkenslager- og motorsykkelvirkomheten. Bokføringen i regnskapene sier ingenting om hvilke eiendeler som var i huset eller hvem som eide dem.

Forsikringsbeviset for det mekaniske verkstedet viser at CNC-maskinen er forsikret, men foretaket er ikke kjent med at maskinen tilhørte andre enn sikrede.

Sikrede og klager har motstridende fremstillinger av faktum om virksomheten. Det er ikke mulig for foretaket å ta stilling til hva som er riktig. Uansett er ikke disse forholdene av betydning for spørsmålet om forsikringsplikt er avtalt. Klager har ikke sannsynliggjort at en slik avtale er inngått, og hans eiendeler kan ikke kreves erstattet under sikredes forsikring.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om klager har krav på erstatning under sikredes forsikring.

Sikredes forsikring gjelder ifølge pkt. 1 for:

- 1.1 den som er nevnt i forsikringsbeviset (forsikringstaker).
- 1.2 innehaver av panterett i løsøre eller varer, men bare hvis panthaveren har mottatt forsikringsattest fra forsikringsforetaket, jfr. FAL § 7-1, 3. ledd som er fraveket.
- 1.3 annen panthaver eller eier av ting enn de som er omtalt i punktene 1.1 og 1.2, men bare hvis forsikringstakeren har forsikringsplikt i henhold til lov eller avtale.
- 1.4 ny eier ved eierskifte, men bare inntil den nye eier har tegnet forsikring, og ikke lenger enn 14 dager etter eierskiftet.

Den relevante medforsikringsbestemmelsen her er medforsikring for "annen panthaver eller eier av ting enn de som er omtalt i punktene 1.1 og 1.2, men bare hvis forsikringstakeren har forsikringsplikt i henhold til lov eller avtale".

Avgjørende for klagers dekning er derfor om sikrede iht. til lov eller avtale hadde forsikringsplikt for klagers eiendeler.

Det er klart at sikrede ikke hadde noen lovbestemt plikt til å tegne forsikring for klagers eiendeler.

Klager anfører at en saksbehandler i foretaket skal ha bekreftet at sikrede måtte avklare forsikringssummene og eiendelenes verdi med klager før forsikringen ble tegnet, og at dette tilsier at sikrede hadde forpliktet seg til å forsikre klagers eiendeler. Foretaket har imidlertid bestridt dette og presisert at saksbehandleren kun bekreftet at sikrede hadde konferert med klager om fastsettelse av forsikringssummer, men at det ikke ble gitt noen informasjon om at forsikringen skulle omfatte klagers eiendeler eller at forsikringsplikt var avtalt.

Det er ikke fremlagt dokumentasjon som bekrefter hva som ble sagt ved tegningstidspunktet. Det forhold at forsikringssummer ble diskutert, er ikke tilstrekkelig for å sannsynliggjøre at en avtale om forsikringsplikt ble inngått.

Klager anfører videre at sikrede i Messenger-korrespondanse med klager bekrefter at klagers eiendeler var forsikret gjennom sikredes forsikring i foretaket. Nemnda kan ikke se at den fremlagte korrespondansen bekrefter at klagers eiendeler skulle forsikres av sikrede. Forsikring eller avtale om forsikringsplikt er ikke nevnt i meldingsutvekslingen.

Klager anfører at sikrede på tegningstidspunktet ikke hadde annet driftsløsøre knyttet til motorsykkerverkstedet og blikkenslagerverkstedet enn det som tilhørte klager. Dette tilsier at det ikke var noen grunn til å tegne forsikringer for disse eiendelene, med mindre det forelå en avtale om at klagers eiendeler skulle forsikres gjennom sikredes forsikring. Klager viser til sikredes årsregnskaper.

Nemnda kan ikke se at regnskapene gir informasjon om hvem som eide de aktuelle eiendelene, og klager bekrefter også at sikrede senere har ervervet noe driftsløsøre. Bokføringen gir ikke informasjon om at forsikringsplikt er avtalt.

Slik saken er opplyst kan nemnda ikke se at det er sannsynliggjort at det foreligger noen avtale om forsikringsplikt.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Foretaket gis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Trine Vøien (bransjerepresentant) og Hege Sundby (forbrukerrepresentant).